

הפקתו של העלון האזורי ופרסומו התאפשרו בעזרת הסוכנות היהודית

הסוכנות היהודית
לארץ ישראל

יוני 2000
מס' 2

עלון

עריבות

מועצה אזורית ערבה תיכונה

הרחוב החדש בחצבה : דור ההמשך

ברכתה של נציגת המועצה, לילך מורגן, בחגיגת יום העצמאות האזורית
שנערכה בספיר ביום 10.5.2000:

תושבים ואורחים יקרים חג שמח,

יום העצמאות ה- 52 למדינת ישראל מציין גם 42 שנים לראשית ההתיישבות היהודית המחודשת בערבה התיכונה; התיישבות משגשגת ומפעימה שהיא רב-ממדית וגדולה מהחיים.

כמו בכל אומה הטבע מעצב את דמותה ומטביע בה חותמו, גם אצלנו הטבע הוא מקור היניקה ממנו שואבים אנו את קיומנו ואת שורשינו.

אין זה זמן של חשבונות נפש, אך במיזוג ובחינה של זמנים ואנשים, ניתן להבחין כי זוהי ארץ המעוררת סקרנות בתערובת הסגנונות שבה; במצבור היצירתיות, מערבולת הרצונות ושילוב ההשקפות, כמו גם רובדי החוכמה ומארג הדעות.

מין תערובת של עוצמה מתפרצת וחולשה מתמשכת, בחבל ארץ של הגיון מעורב בדמיון, של רציונליזציה ומיסטיקה גם יחד; ארץ של מדנים כוחניות ודריכות מחודדת, אך יחד עם זאת הקשבה רוגעת, איפוק, ושקט של קבלת דין.

בהתעמקות בעברה היא שובה בקסמיה ומעלה התפעלות מכוחה להתפתח ולהסתגל בכל פעם מחדש למציאות החדשה. היא מפעימה ביכולתה להפוך את ריחוקה ובדידותה ליתרון סגולי, וכוח מניע.

ניתן לומר בגאווה כי ככל שהזמן עובר לא נס ליחה והשנים רק מיטיבות עמה...

וברגע זה בו העיניים נפקחות לראות את העבר ההווה וגם את העתיד בבת אחת, יש מקום לציין ולהדגיש כי אנו עומדים בפתחה של תקופה חדשה, היונקת את חיוניותה מהסכם השלום ומחיקת הגבולות. תקופה המשולה ל"עובר" שלא יצא עדיין לאוויר העולם, אך אוצר בחובו תקוות רבות לעולם חדש.

מי ייתן ותתגשמה כל שאיפותינו ויעלה בידנו באותה יצירתיות, להפוך גם הפעם את חלון ההזדמנות שנפתח, למנוף ויתרון סגולי, שיצעיד את הדור הזה והדור הבא באזור, לעתיד פורח ומבטיח יותר...
ושוב, חג שמח.

"אחעם עקשנות" - שיחה עם דרי פרלמוטר מעיר אובות

שמחה פרלמוטר תושב עיר אובות משנת 1967, מייסד המשק ומזכיר הפנים נפטר בתאריך 26.12.99 בן 65 היה במותו. ביום הזיכרון מלאו 6 שנים למותו של ארי פרלמוטר הי"ד, בנו, לוחם בצנחנים שנהרג בפיגוע מחבלים בחדרה. (13.4.1994).

פגשתי את דרי פרלמוטר - אחיו ובן הזקונים (תשיעי במספר) של שמחה פרלמוטר שנולד בעיר אובות שבערבה לפני 24 שנים. מכיתה ג' למד בב"ס שיטים (עד אז בב"ס קטן בעיר אובות) ואת צה"ל סיים בדרגת סגן - קצין שלישות בבה"ד 1 - קורס מ"פ, מג"ד, מח"ט.

היום - דרי עובד בחב' "סולו" במרכז ספיר. הוא אוהב את הערבה, יש לו כאן חברים וגם רצון ותחושת מחויבות כלפי אביו להמשיך ולחיות בעיר אובות וליצור במקום תנאים שיאפשרו חיי מגורים נאותים. בישוב נותרו 3 נפשות קבועות והשאר זמניים. בעבר הוגדר המקום: "קבוץ עיר אובות", "מושב שיתופי להתיישבות חקלאית בע"מ" בתמיכתו של האיחוד החקלאי. (ישוב המקיים דפוסי חיים שיתופיים המגדיר את עצמו כקבוץ).

כיום - עפ"י החלטת בית המשפט סוכם להעמיד לרשות משפחת פרלמוטר נחלה חקלאית אחת. אין במקום ישוב וקיימת תוכנית מתאר לשירותי תיירות שהנחלה נכללת בה.

דרי: אני זוכר את אבא כל חיי כטיפוס עקשן ולוחם להשגת מטרותיו. הוא רצה לזכות בהכרה של המוסדות המיישבים והפיכתה של עיר אובות לישוב שיתופי המתקיים על חקלאות. לא היה לנו את הסיוע שכל מושב מקבל ובזכות העקשנות שלו הגענו להסכמה בשנת 1992 אחרי מאבקים רבים שהשטח החקלאי יצומצם ובתוכנית בניין ערים (תב"ע) רק למשפחת פרלמוטר ישנה הזכות למגורים קבועים בעיר אובות. גדלנו עם זה שאבא כל הזמן צריך היה להיאבק בסוכנות, מנהל מקרקעי ישראל והמועצה האזורית. כילד הרגשתי שתחושת תושבי הערבה היא שהמקום בו אני חי ומתגורר מהווה איום תמידי להם ו לרשויות באזור. סביב אבא נבנתה תדמית של מעין אגדה. לא שהוא התכוון לכך אלא שדרך חייו והאופן שבו העמיד את תפיסות החיים שלו, את מאבקו והיוזמה הפרטית (שקיבלו פרסומים גם בעיתונות הארצית) הציגו אישיות חזקה, עיקשת ומכובדת הן בארץ, בקרב מקורביו, והן בחו"ל. בעניין הדת: הוא הגדיר עצמו כיהודי אורתודוקסי אך אמונתו נתפסה כהבנה מוטעית עקב פרסומים לא מדויקים והיו זרמים ביהדות שלא קבלו את אמונתו.

שמחה פרלמוטר הגיע לישראל בשנת 1966 ממיאמי - פלורידה. ער"ד וקצרן במקצועו.

הוא האמין שהגאולה קרובה ושעליו להיות בארץ כשתבוא ומקומו של כל יהודי בארץ ישראל.

אליו הצטרפו אנשי הקהילה של בית הכנסת בפלורידה. בארץ לא התקבל בזרועות פתוחות, בלשון המעטה. תחילה למד באולפן ומשפנה להיקלט באחד מיישובי הארץ ולא ניתנה לו עזרה בדרכו לאילת - באמונתו שהערבה מהווה חלק בלתי נפרד מגאולתם של ישראל, "נתקע" במואה.

ביקורים באזור

9.1.2000	ביקור מר יוסי ישי, מנכ"ל משרד החקלאות
11.1.2000	ביקור נשות "ספיר" - קב' תורמות מקק"ל ארה"ב
1.2.2000	ביקור מר יצחק לוי, שר השיכון
3.2.2000	ביקור מר חיים אורון, שר החקלאות, ביום הפתוח במ"פ
17.5.2000	ביקור גב' שרה אהרון - ראש המנהל לבנייה כפרית, משרד השיכון

לתושבים שלום!

זוהי פנייה נוספת לשיתוף פעולה בנושא סקר אוכלוסייה.

סיימנו את קליטת הנתונים של אלו ששלחו תשובות עד עכשיו, אך עדיין חסרים הרבה מאוד טפסים של תושבים שלא ענו. חשוב לנו שמירב האוכלוסייה תכלל בסקר, כדי שנוכל לקבלת תמונה מלאה ככל האפשר, ולא רק על השכלה אקדמאית, אלא גם במקצועות אחרים. נתונים אלו חסויים.

אנו מבקשים ליצור עבור העונים אפשרויות תעסוקה שאינן בתחום החקלאות, ויכולים להוות בסיס לעסקים המעוניינים להגיע לערבה ומתעניינים בבעלי המקצועות השונים המתגוררים באזור.

תושבים שלא מלאו טפסים - אנא עשו זאת בהקדם!

ניתן לשלוח בפקס למס' 6592255, או בדואר לחברה לפיתוח.

ולא נשכח...

חיילי צה"ל יצאו מלבנון ב- 24.5.2000. אנו מקווים לתקופה שקטה בגבול הצפון.

ניב אמויאל ז"ל לא זכה לראות את היום הזה. ניב, בן מושב חצבה, נפל בעת מילוי תפקידו בלבנון ב- 25 באוקטובר, 1992.

עמו הגיעו שתי נשותיו ושלושת ילדיו. למקום קרא: "אחעם עקשנות". במלחמת ששת הימים, כהגנה על אזרחי הארץ הועברו לעין-חצבה הישנה (מחנה צבאי) - היא עיר אובות של היום, בהתערבותו של אלוף פיקוד דרום דאז, האלוף ישעיהו גביש.

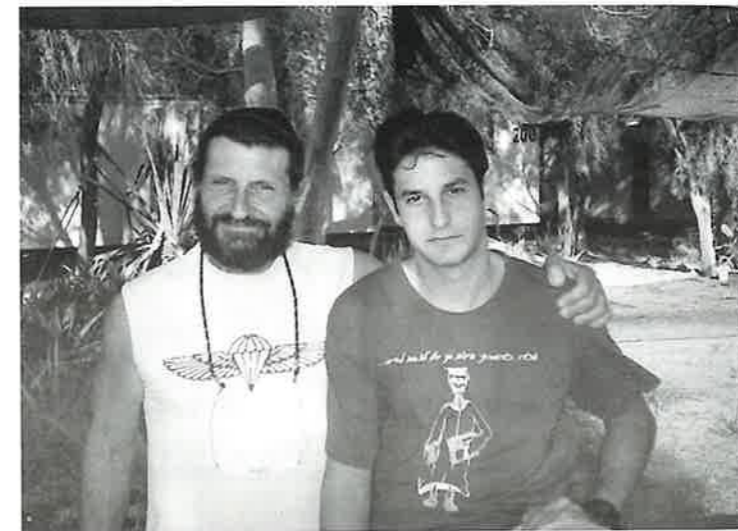
בשנת 1975 היו בעיר אובות 40 נפשות, גן ילדים ובי"ס יסודי המוכר ע"י משרד החינוך. שנתיים לפני כן הביעה עין-יהב הסכמה עקרונית לקליטת ילדי אובות לביה"ס היסודי בישוב.

הייתה גם פנייה שלהם לצרף נציג למועצה האזורית. בשנת 1980 ביקש שמחה פ. במכתב המופנה לבי"ס שיטים לפתוח בי"ס ממלכתי דתי לקראת שנת הלימודים תשמ"א והמיועד לתלמידים המעדיפים חנוך ממלכתי - דתי.

דרי: " הייתי מחלק לשניים את תקופות מאבקו של אבי זכרונו לברכה. האחת עד לשנת 1994 שבה לא קיבל סיוע מכל גורם והשנייה אחרי מותו של אחי זכרונו לברכה - ב' באייר תשנ"ד- שהיה בן 19 בנופלו, בה קבל תמיכה מתושבי הערבה ויחס מתחשב יותר מצד המוסדות. ישנן משפחות רבות בערבה שמתעניינות במה שקורה לנו ועל כך תודתנו והערכתנו. כוחותיו של אבי התדלדלו אבל העקשנות והדבקות במטרה לא פחתו. הוא כעס על אלוהים.

בכל פעם שהיינו חוזרים לצבא אבא היה מברך אותנו והאמנו שאלוהים שומר עלינו ומשום כך הייתה אכזבתו גדולה כל-כך, כשם שאני התאכזבתי לאחר מותו. אף על פי כן הוא לא הטיל ספק באמונתו באלוהים.

בקיץ 1999 התגלו סימנים למחלה רצינית. אבי היה אדם חזק שהתעמל 5 שעות כל יום והעובדה שאינו בכושר הכבידה עליו מאד. הוא עבר בדיקות והיה בקשר עם בי"ח במכסיקו - טיואנה, המטפל בתרופות אלטרנטיביות מיוחדות ומזון אורגני בחולי סרטן. שהותו שם ארכה 5 שבועות וחל שיפור מה במצבו. הוא המשיך כאן את הטיפול עד ליומו האחרון - בביתו- עיר אובות. הוסבר לנו הקשר שיכול לגרום אסון כזה שבו מגיעים למצב דיכאוני המאיץ מחלות סרטניות. אבא פחד מהסרטן. אמי רחל ליוותה אותו כל הזמן וטיפלה בו במשך 24 שעות. "

"אני חושב שאבא הוריש לנו את החשיבות של הדבקות במשימה ובמה שאתה מאמין.

אני מכבד את הורי מעצם החינוך שקבלתי ודרך החיים שגדלתי בה וזה מתבטא גם ביחסי שלי לאנשים אחרים. על אף היותה של עיר אובות מקום קטן תמיד הייתה בו תנועה של אנשים שבאו לפרקי זמן קצובים ומעולם לא נדרשו לשלם עבור שהותם ולמעשה קבלו תנאי מגורים וכלכלה. היו כאלה שבאו בעקבות היכרותם עם אבי ומשפחתי שעזרו לעשות עלייה, ללמוד יהדות והכשרה לחיים בארץ...והיה מי שמצא מזור במעיין המרפא אותו גילה אבי בעת עבודתו בשרות חברת" מקורות". האנשים עסקו בחקלאות, הובלות ובמפעל לצעצועים שהיה פעיל בעבר. היו לנו חיי חברה ופעילויות גם בלי צרכנייה, בריכת שחייה ומגרש כדורסל...

לא הייתה לנו תקשורת רצופה עם המועצה ואין בכוונתי להיכנס כאן לכל נושא המאבקים המשפטיים שהתנהלו במשך השנים בין עיר אובות לרשויות הממסד.

בתקופה שהיינו תלמידים בביה"ס הייתה לנו אינפורמציה על אירועים שקורים באזור.

היינו רוצים להיות יותר מעורבים בנעשה, לקבל דפי מידע כמו כל הישובים (הדואר מגיע אלינו כמו המכונית להוצאת אשפה...).

בעיר אובות נמצא מיצד חצבה בו נערכות חפירות מטעם רשות העתיקות. שרידי עיר מצודה מתקופת בית ראשון, המזוהה עם תמר המקראית וכן שרידי אכסניה נבטית שישבה על הדרך מפטרה לממשית. ליד המעיין (הרדום) צומח עץ שיזף ענק, הגדול ביותר בישראל. אנו ממשיכים לתחזק את האתר - ללא תמורה.

בניית ביתנו ע"י משרד השיכון עדיין נמצא בשלבי תכנון וחבל שקצב בנייתו מתמהמה.

ביום הזיכרון (9.5) עלינו לבית הקברות שבביתנו - עיר אובות ובו 6 קברים. (גם מקום קבורתם של סבי וסבתי-מצד אבי). נזכור את יקירנו לעד."

אני מודה לדרי פרלמוטר על השיחה הנעימה שהתנהלה בינינו, בנימה רגועה למרות הצער והכאב שליוו אותה מטבע הדברים. תודה על שיתוף הפעולה והרצון להביא לידיעת הצבור תחושות אישיות שהן חלק מתהליך הנצחה לבני משפחה אהובים.

לדרי ובני משפחתו - שלא תדעו יותר צער.

שוחחה עם דרי - אסתי סלע.
אפריל 2000

אליפות ערבה בטניס 2000

התחרויות התקיימו בחודש מרץ, ולקחו בהן חלק 49 ילדים במשחקי יחידים, ו-24 ילדים במשחקי זוגות, מכתות ג'- יב'.

משחקי הגמר התקיימו בחצבה בתאריך 1.4.2000.

תוצאות משחקי יחידים:

בנות: בתחרויות לכל הגילאים זכו: מקום רביעי: שירי קירט (חצבה)
מקום שלישי: רעות מאיר (חצבה)
מקום שני: הדר מרקס (פארן)
מקום ראשון: יעל נווה (חצבה)

משחק מעניין ומתוחכם במיוחד שיחקו יעל נווה והדר מרקס. תחרות קשה התנהלה בין שירי קירט לרעות מאיר, והמשחק הוכרע רק אחרי שובר שוויון 10:12.

בנים: המקומות הראשונים לכתות ג'- ו': אלעד פלד (חצבה) – מקום שלישי
ליאור רוקח (חצבה) – מקום שני
עמית מאיר (חצבה) – מקום ראשון

משחקם של עמית מאיר נגד ליאור רוקח בלט בהיותו מעניין ומקצועי, ומשחק טוב במיוחד שיחק שלמה מנור (חצבה).

שלושת המקומות הראשונים לכתות ז'-ט': בארי רז (פארן) – מקום שלישי
עדי נווה (חצבה) – מקום שני
אורי מצרפי (פארן) – מקום ראשון

משחקי זוגות:

במקום הרביעי: יעל נווה (חצבה) ויוגב סלוי (חצבה)
במקום השלישי: אורי מצרפי (פארן) ובארי רז (פארן)

התחרות על המקום הראשון והשני תתקיים בין אסא רומנו ואיתמר אבירן (פארן) מול זיו ותמיר אורן (חצבה).

משחק מרשים הפגינו דביר עדן, ארנון בקר, ענבל קירט, ארנון בונדי (מחצבה) ובר סקבורניק (מעידן), מכתות ג'-ה', שהשתתפו בתחרות בפעם הראשונה.

אנו מקווים שבעתיד יצטרפו עוד שחקנים וישתתפו בתחרויות.

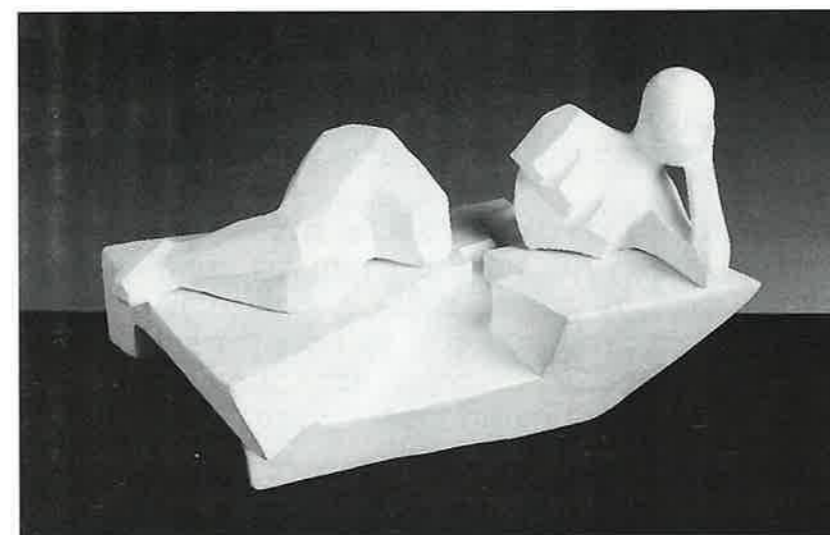
כל הכבוד לכל המשתתפים! ולדימיר פרטמן – מאמן הטניס

תערוכת פיסול וציור "נשים ומדבר" התקיימה בבית יד לבנים, בבאר שבע.

התערוכה נפתחה בתאריך 28.2.2000, והוצגה במשך שלשה שבועות.

האמנים המציגים: מימין לשמאל: דני הדס (פארן), סמדר סיגלר (פארן), ארזה כהן (צופר), צ'צ'ה פורת (עין יהב), קוסטיק (מורה לפיסול), נעמי רותם (עין יהב), זהר לירז (מורה לפיסול)

"אשה במשבר" – ארזה כהן

ריקוד "נשים ומדבר" – בתמונה: יסמין עתידיה (עין יהב), הגר שיר (פארן) וקרן בר טוב (צופר)
כוריאוגרפיה: אורנה אסף, סטודיו אורן, עין יהב

התמונות צולמו ע"י יוסי אלבז, סטודיו אקט, באר שבע.

בליל חורף קר אחד, לפני שנים רבות, היה החייל הצעיר בועז עוז בתרגיל מילוט בשלוחת צלמון. בחשיכה קלט בועז ניחוח של עשן, וממקומו מאחורי שיח הבחין לפתע במחזה בלתי נשכח. מולו התנשא גמל, שעל גבו רוכב נושא קלצ'ניקוב. בועז המתין שהרוכב ימשיך בדרכו, ואז דיווח למפקדיו על שראה. תשובתם היתה: "זה בסדר, הם משלנו". בועז לא ידע אז עד כמה הם משלנו.

זו היתה פגישתו הראשונה של בועז עוז עם נציג ממשפחת אל עמרני, ומאז התעוררו סקרנותו ועניינו.

בועז מספר:

משפחת אל עמרני באה משבט הסעידיין, שהגיעו לאזור לפני כ- 400 שנה מערב הסעודית. השבט ישב בערבה התיכונה, מנאות הככר בצפון ועד ליעל בדרום. בתקופת הבריטים ישב השבט בעין חוסוב (עיר אובות של היום), ולקח חלק בחיל הגמלים הבריטי, ששמר על האזור בין ממשית לערבה. עם הקמת המדינה עזבו רוב הבדווים, ומש' אל עמרני בתוכם, את הארץ ועברו לירדן. בהיותם בירדן, החלה מש' אל עמרני לבוא במר"מ עם צה"ל וכוחות הביטחון בנושא שיתוף פעולה ועזרה הדדית, ובסוף שנות ה- 50 חזרה המשפחה לשטח ישראל, כשכל השבט נשאר בירדן.

משפחת אל עמרני החלה ברומן ארוך ורציני עם כוחות הביטחון הישראליים. דמויות מפתח בצבא, אומרות שלו יכלו לחשוף את תרומת המשפחה ועזרתם, ספר אחד לא היה מספיק. נעשתה עבודה בשיתוף מלא עם הצבא, בני המשפחה הם גששים מצויינים בשל הכרותם המושלמת עם האזור, החי והצומח בו, הכרות שנבנתה במשך שנים ארוכות של רעיית גמלים. ותיקי עין חצבה יודעים לספר כי נוצר ביניהם קשר ראשוני - המשפחה עזרה מאוד בהגנה על הישוב, והעובדים בשדות יצאו לעבוד רק אחרי אישור מעלי, ראש משפחת אל עמרני.

במלחמת יום כיפור, בשעה שגששים בדווים רבים חששו מהתקדמות הצבא המצרי, שלח עלי אל-עמרני את כל בניו מגיל 13 ומעלה להצטרף כגששים לכוח שישב בתעלה. המשפחה שילמה מחיר יקר מאוד על שיתוף פעולה זה, ובשנת 1974 נרצח הבן עוואד, הקבור ליד עין תמיד, ע"י מחבל שחצה את הגבול, כנראה כנקמה על השת"פ עם ישראל.

אך אבדן הבן לא היה התשלום האחרון ששילמו בני אל-עמרני על קשריהם המיוחדים עם צה"ל וכוחות הביטחון. מזה כמה שנים מסובכת המשפחה בנקמת דם עם משפחה אחרת מאזור הנגב. בקטטה על רקע שיתוף הפעולה של בני אל עמרני עם כוחות הביטחון, הרג אחד מבני המשפחה בן למשפחה אחרת.

חוץ מבת אחת, שנישאה לבן-משפחה, לא נישא איש מבניו ובנותיו של עלי אל עמרני. למשפחה קשרים עם השבטים הצפוניים, ויש קשר של ביקורים עם שבט הסעידיין (המקורב לבית המלוכה הירדני), מהערבה הירדנית, אך המשפחות הבדוויות אינן מוכנות להתחבר אליהם בקשר עמוק כמו נישואין. הדור הנוכחי, כפי שנראה היום, הוא למעשה הדור האחרון למשפחה. 22 איש ואשה, כולל ילדים, קבוצה קטנה שכיום לא רואים לה המשך, ועתידם אינו ברור.

משפחת אל עמרני קיבלה הבטחות במהלך כל השנים מצה"ל, שבזכות עזרתם יוכלו לחיות בנחלת אבותיהם, בערבה. אך המדינה לא תמיד מודעת להבטחות הצבא, ולא תמיד מכירה בהן. כך מוצאת משפחת אל עמרני את עצמה בין הפטיש לסדן. לא מחוברת לאוכלוסיה הבדווית, ולא לאוכלוסיה היהודית.

בני המשפחה השתלבו בעבודות שונות בערבה: שמירה בחצבה, תיירות (במלון במואה, בטיולי גמלים, בחוות החמורים בצופר ובהקמת מאהלים), והם עוזרים רבות למדריכי ביה"ס שדה. המשפחה עוסקת ברעיית גמלים בשמורות הטבע, מעידן ועד פארן, בצד המערבי של כביש הערבה. רעיית הגמלים היא מתונה ומהווה חלק ממכלול המדבר, ושומרת על האיזון האקולוגי. כרועים נמצאים בני המשפחה בשטח חודשים ארוכים, ובכך הם קרובים למשלח היד העתיק שלהם - בדואים של פעם.

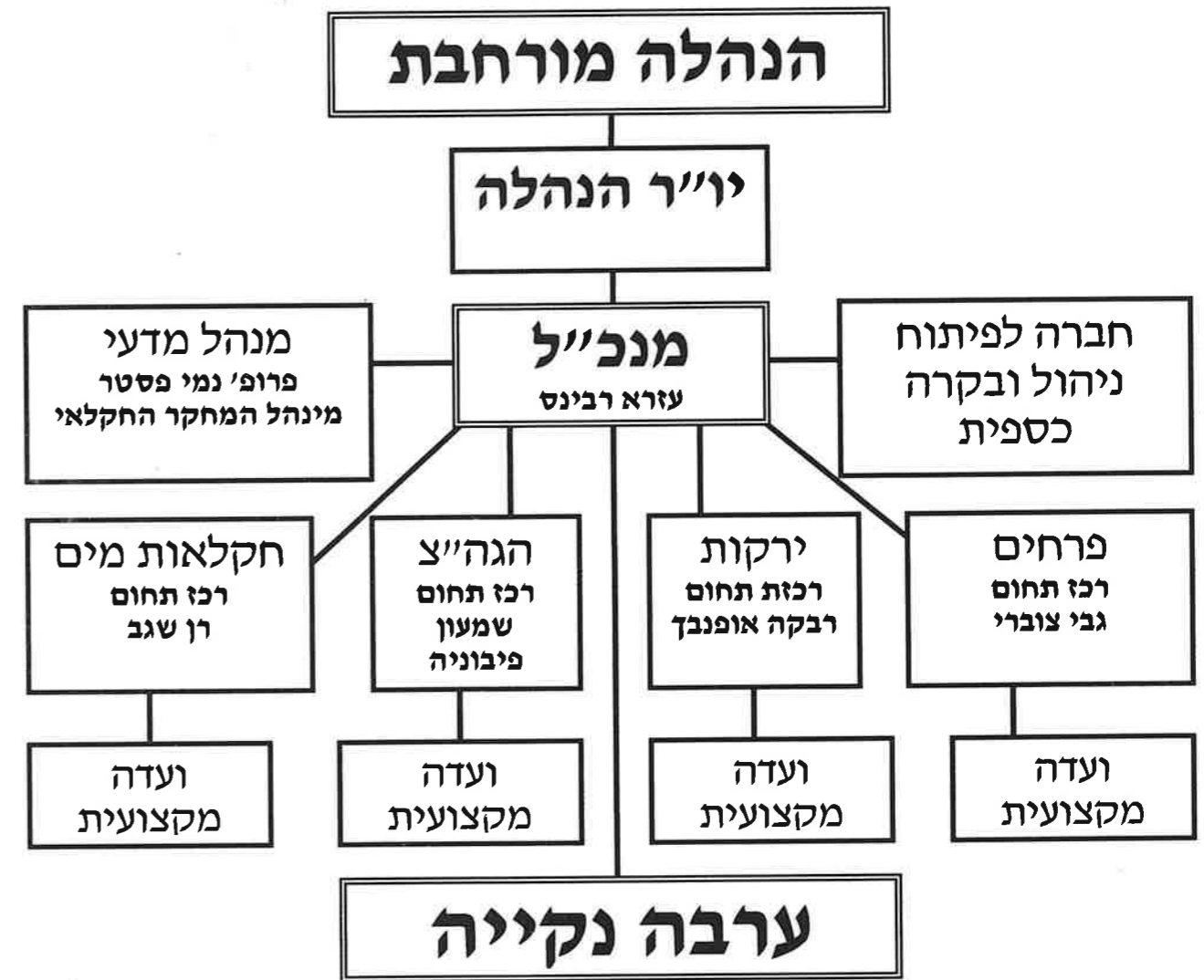
התיירות יכולה להיות מוצא ממצבם העגום, בהיותם אנשים החיים בשמורות הטבע. אפשר להכין תכנית לשילוב שלהם בתיירות, ושל התיירות בשילוב איתם. הרווח יהיה כולו שלנו. מבחינת יוזמות ורעיונות השמים הם הגבול. מכלול כזה יהווה הפרייה הדדית וניצול לטובת שני הצדדים של התכונות, היכולות והפוטנציאל הטמון בקבוצה אנשים מיוחדים אלו.

ומלה אחרונה לגבי "מכת הגניבות":

בני אל עמרני סבלו מהאשמות שוא שהוטחו בהם ודבקו בהם. למשפחה זו אין שום אינטרס לגנוב ולחבל באזור בו הם חיים. זה חשוף מדי ושקוף מדי. להיפך, הם משתפים פעולה עם האמונים על הביטחון באזורינו, ועזרו במציאת רכוש גנוב ובמניעת גניבות אחרות, תוך סיכון הקשר המועט שלהם עם משפחות אחרות. במבצעי שמירה על מכוניות המטיילים, אנו נעזרים רבות במידע מודיעיני וביכולתם לזהות כל זר בשטח המוכר להם כל כך.

לאיש מבני המשפחה אין תיק פלילי, לא על גניבות ולא על עבירות סמים, למשל. כשאיורעים פליליים נבדקים ונחקרים ע"י המשטרה, העקבות מעולם לא הוליכו אל פתח המאהל שלהם. במקומותינו נהוג, שאדם העומד למשפט יכול להעזר ברקורד הצבאי ותרומתו למדינה כחלק מעדות אופי. בני משפחת אל עמרני מעולם לא הועמדו למשפט, ולא מעורבים בפליליים, ועדיין הרקורד הבטחוני שלהם אינו עוזר להפסיק ולהזים האשמות הנזרקות בהם.

מבנה מו"פ ערבה תיכונה וצפונית

מבנה המו"פ

מחקר ופיתוח בערבה ממומן בעיקר ע"י קק"ל, גופים נוספים התומכים במו"פ הם מועצת יצור משרד החקלאות, קרנות שונות ותורמים.

תפקיד המו"פ הוא לפתח ולקדם את החקלאות והאזור.

אנו מבקשים מכל מי שיש לו הצעות לשיפור, בקשות לכיווני מחקר או כל תחום אחר, לפנות לוועדות המקצועיות (המורכבות ממדריכים, חקלאים וחוקרים), לרכזי התחומים או להנהלה המורחבת (המורכבת מאנשי קק"ל, מועצות אזוריות, ועדות חקלאיות, מנהל המחקר החקלאי ומשרד החקלאות).

הביקורת היא חשובה וחיונית, כשמשיעיים אותה לגופים הרלוונטים.

פעילויות חדשות מתוכננות לעונה 2001-2000:

- גידול תות שדה בתחנת יאיר.
- הרחבת היקף המשקים ללא מתיל ברומיד, תוך ישום חומרים חדשים שנבדקו השנה.
- הרחבת היקף הניסיונות בהדברה ביולוגית. גידול אויבים טבעיים בתחנת יאיר.
- כניסה לניסיון התפלת מים וצינון מבנה בכיכר סדום.
- הרחבת היקף הניסיונות בחקלאות אורגנית.

תחנת יאיר

- הוקם חדר ישיבות ל-70-80 איש בתחנה שימש לימי עיון, מפגשים, הרצאות, לחקלאים ומבקרים בתחנה.
- המעבדה [מכולה קטנה] תורחב בשל אילוצי מקום. נמצאת בתכנון מעבדה גדולה שתשרת בעתיד את כל החוקרים באזור.

ערבה נקיה

בכיכר סדום ישנו ניסיון מוצלח בטיפול מרוכז בשאריות תוצרת חקלאית והפיכתו לקומפוסט, תחום עם פוטנציאל גדול. כל נושא התרבות החקלאית בכיכר וטיפול בסוגי הפסולת השונות מטופל בצורה מושלמת. המקום המוזנח ביותר הפך למטופח, אחרי עבודת שטח. ישנם מגדלים בערבה התיכונה שנושא זה לא הופנם על ידם כראוי.

פרוייקט הזה"ב - מצב הערבה מבחינת נגיעות זבוב ים התיכון מצוין ישנם ישובים ללא לכידות מספר חודשים, נקווה שנצליח לשמור על המצב ולהגיע תוך מספר חודשים להכחדה מוחלטת.

בסוף חודש 5/00 אנו צפויים להפסקת פיזורים בערבה הישראלית, שבתכנון המשך פיזור בערבה הירדנית וברמת נגב. הפעילות הזאת נתונה לשינויים בהתאם להתפתחויות בשטח.

ישום הקרנטינה באזור - על משרד החקלאות להכריז על הערבה באופן רשמי, כאזור הסגר חקלאי, ולנקוט בפעילויות לשמירה על אזור. הדבר מתממה בשל בעיות משפטיות במשרד החקלאות, ועלול לפגוע בפרוייקט.

שווק ליפן - אזור הערבה אושר ליצוא לארה"ב לגבי יפן אנו בשלבים של הכנת מסמך שבעקבותיו יתקיים מפגש עם נציגי הגנת הצומח ביפן המטרה לקדם את קבלת האישורים ללא נקיטת אמצעי הגנה על האזור [קרנטינה], קשה להאמין שניתן יהיה לקדם את קבלת ההיתרים ליצוא ליפן.

עזרא רבינס

תושבי הערבה היקרים,

"אנו בפתחה של עונת מנויים חדשה וראשונה לשנת 2000. בסימן התחדשות זה בחרנו ברפרטואר עשיר ומגוון המורכב משש הצגות ממיטב ההצגות של התיאטרות בארץ, אשר נבחרו בקפידה רבה. שאיפתנו היא להעניק גיוון ועניין למנויים השנה, כמו בכל שנה. אנו מזמינים אתכם להצטרף למועדון המנויים בתקווה שתפיקו את מירב ההנאה מהתכנית האיכותית ומהאוירה התרבותית והחברתית שמלווה על ערב תרבות. בנוסף לכך הנכם מוזמנים לצפות במופעי בידור וסרטי קולנוע מובחרים."

האם ישנה דרך, לדעתכם, להשפיע על מקבלי ההחלטות וקובעי המדיניות באזור שיש כאן מקום להעדפה בקביעת הקריטריונים לסוג השירותים הניתנים לנו? בפרסומי המועצה האזורית אין זכר לאולם תרבות במסגרת הנושאים העיקריים בהם היא עוסקת ואין גם התייחסות לכך בתוכנית פתוח - ערבה 2000. למה לא מגיע לתושבים החיים כאן כבר 40 שנה לראות תיאטרון בבית? אם תרצו - חזון כזה אינו צריך להיות בגדר אגדה.

אלו דברי ברכה בשם צוות מתנ"ס תמר הקורא לנו למועדון המנויים במרכז תרבות ע"ש אבני בעין-גדי. שרה'לה כספי מעין-גדי מסרה לנו את הנתונים הבאים: מהערבה - 80 מנויים, בערך 25% מהמבקרים. בהחלט נתח מכובד. האינפורמציה האחרונה שהופיעה בעניין אולם התרבות בבניין המתנ"ס שלנו הייתה בזו הלשון: "...בבניין המתנ"ס הנבנה מתוכננים שני אגפים ראשיים. האחד יכלול אולם תיאטרון וקולנוע ובו במה מקצועית, 750 מקומות ישיבה, וכן כניסה רחבה שתאפשר עריכת תערוכות ותצוגות. האגף השני יהיה אגף המתנ"ס ובו יכללו חדרי החוגים, הסדנאות והמוסיקה. בקומה העליונה תבנה ספריית השאלה אזורית וחדרי קריאה ועיון. הבניין הנבנה יפתור את בעיית חוסר הריכוזיות של חוגי ההשכלה, המוסיקה האומנות והספורט וישמש מפגש תרבותי-חברתי לכל האזור ולכל הגילאים במגוון רב של אירועים. יש

מקום לראות את הפרוייקט כציון דרך בבניית איכות החיים בערבה." {ערבות 5 - באינפורמציה משנת 1994 ישנו אזכור שלא הסתיימה בנייתו של אולם המופעים.

המרחק לעין - גדי ממרכז ספיר הנו 110 ק"מ ותושבי הערבה נוסעים ולא מוותרים. יישר כח!

האם ישנה דרך, לדעתכם, להשפיע על מקבלי ההחלטות וקובעי המדיניות באזור שיש כאן מקום להעדפה בקביעת הקריטריונים לסוג השירותים הניתנים לנו? בפרסומי המועצה האזורית אין זכר לאולם תרבות במסגרת הנושאים העיקריים בהם היא עוסקת ואין גם התייחסות לכך בתוכנית פתוח - ערבה 2000. למה לא מגיע לתושבים החיים כאן כבר 40 שנה לראות תיאטרון בבית? אם תרצו - חזון כזה אינו צריך להיות בגדר אגדה.

תושבים מוזמנים להביע דעתם ואפילו לספר כמה נחמד לנסוע כל פעם 250 ק"מ ולהתענג על הדרך, החברותא, ליא קניג, ענת וקסמן ומעגל הגיר הקווקזי. כל הכבוד לעין - גדי ועל הכנסת האורחים הלבבית לה זוכים תושבי הערבה. כדאי להם!!!

נ.ב. עוד הרבה תושבים מהערבה היו ממלאים את אולם אבני אבל המרחק, רבותי, המרחק...

תגובתו של שי זינדרמן, מזכיר המועצה:

להשלמת אולם המופעים נדרשים כ- 3.5 מליון דולר. ברור כי כסף זה לא יוכל לבוא מתקציב המועצה. יחד עם זאת, אנו פועלים לנסות ולמצוא תורם או תורמים להשלמת המבנה, ובין היתר פנינו למפעל הפיס, שהסכימו עקרונית לתרום חלק מהכסף, בתנאי שימצא משרד ממשלתי שיתרום אף הוא. המועצה ממשיכה לחפש מקורות מימון להשלמת האולם, ותשמח להמשיך את בנייתו אם וכאשר ימצא מימון כזה, מאחר ולכולנו ברורה חשיבות אולם מופעים באזור כשלנו.

המחלקה לשרותים חברתיים

מאז שנת 1993 פועלת במועצה האזורית ערבה תיכונה מחלקת רווחה עצמאית, הכוללת עובדת סוציאלית במשרה מלאה ועובדת זכאות ברבע משרה. המחלקה פועלת בחסות משרד העבודה והרווחה, המפקח על המחלקה, אולם אנו מתפקדים כמחלקה בתוך המועצה לכל דבר.

מחלקת הרווחה פועלת בארבעה מישורים:

1. אוכלוסיה מיוחדת הסובלת מנכות, פיגור, מחלות נפש או מצוקה כלכלית
2. אוכלוסיה הרוצה ייעוץ- שיפור איכות החיים, בעיות משפחתיות ובין אישיות, גירושין, פרידה, משברים בשלבי החיים השונים, הסתגלות חברתית, קשיי ילדים ומשפחות חד הוריות.
3. אחריות לאזור - פיתוח קהילתי, גיבוש אוכלוסיה לעשיית שינוי.
4. תחום החוק - ילדים בסיכון נפשי או פיזי, תסקירי גירושין (משמורת והסדרי-ראיה), טיפול בחוק למניעת אלימות במשפחה, אפוטרופסות וחוק חסרי ישע.

חשוב לציין כי אין אנו רואים עצמנו כשירות סעד למשפחות במצוקה כלכלית בלבד, אלא כשירות רווחה המיועד לכלל האוכלוסיה וכל תושב באזור יכול להעזר בנו, לפנות אלינו ולבקש עזרתנו בפתרון בעיות המתעוררות במשפחה.

לצורך הפעילות עומדים לרשות מח' הרווחה תקציבי פעולה, כמו תקציבים לעזרה ישירה למשפחות או עזרה ביתית כשהדבר נחוץ מטעמי מחלה או קושי. כמו כן עומדים לרשותינו תקציבים להפעלת קבוצות שיפעלו לשיפור איכות החיים. לאחרונה קיבלנו גם תקציב לפעילות קהילתית, ואנו מצפים להשתתפותכם וליוזמתכם לניצול תקציב זה. מתוך מחשבה על עתיד האזור וטובתו יש בכוונתנו להכריז על שנת 2000 כשנת פעילות עצמית, קהילתית וחברתית באזור, ולצורך כך נשקיע עבודה ומאמץ לגייס ולהתגייס.

איגרת זו באה להזמין כל אחד ואחת מכם המעוניינים ורוצים בכך, לפנות אלינו ולהעזר בתחומים שצויינו.

נשמח לקבל מכם כל רעיון או מחשבה אשר יכולים לשפר את איכות חיינו.

התיחסותינו מובטחת לכל פונה!

רשמה: לורן פישמן, עו"ס - מנהלת מחלקת הרווחה

הפרויקטים הפועלים השנה במסגרת שותפות 2000

קומפלקס אקדמי מחקרי משותף לישראל-ירדן ארה"ב תקציב: 630,000 ש"ח
הקמת קומפלקס אקדמי-מחקרי-תעשייתי תוך שיתוף בין הערבה התיכונה וירדן
הולכת ומתקדמת. הקומפלקס המוצע יפעל תחת חסות של אוניברסיטאות בארה"ב
וינצל את תנאי ה"מדבר-החם" המיוחדים הקיימים בערבה כדי לפתח תעשיות
ייחודיות בשילוב עם המ"פים הפועלים באזור. הפרויקט ישמש כמנוף ליישוב
ופיתוח האזור במישורים רבים.

היחידה לפיתוח כלכלי תקציב: 465,000 ש"ח
היחפ"כ פועלת לפיתוח וקידום פרויקטים כלכליים בתחומי חקלאות, תיירות
ותעשייה במטרה לסייע למתיישבים חדשים וותיקים וגם לאפשר תעסוקה
לאוכלוסייה החיה כיום באזור ואינה מעוניינת לעסוק רק בחקלאות (בעיקר נשים),
וכדי לעודד חזרת בני המקום.

קשרי גומלין תקציב: 314,000 ש"ח
מטרת הפרויקט היא לעודד קשר בין תושבי הערבה התיכונה לבין קהילת אוסטרליה
ברבדים של קבוצות גיל וקבוצות עניין. במהלך חמשת השנים של פעילות הפרויקט
הגיעו לערבה כ- 2,500 מבקרים מאוסטרליה (קבוצות תלמידים, תנועות נוער,
סטודנטים ומבוגרים, וכן מבקרים בודדים), ויצאו 3 משלחות מהערבה לאוסטרליה.

פרסום ושווק האזור תקציב: 300,000 ש"ח
פרויקט זה אמור "להעלות את הערבה על המפה" מבחינת תיירות חוץ ופנים; אזור
הערבה מוקם על דרכי הבשמים ההיסטורית ובעל פוטנציאל גדול לתיור. המטרה
היא לעודד הגעת מבקרים לערבה ומשיכת יזמים לאזור בתחום התיירות.

מרכז טיפולי אזורי תקציב: 242,000 ש"ח
המרכז מספק שרות לילדים עם בעיות התפתחותיות על רקע אובייקטיבי ורגשי וכן
סיוע ותמיכה לבני משפחותיהם. השירות הניתן במרכז כולל גם סיוע למבוגרים.
המרכז מטפל במישורים הרגשיים, ההתפתחותיים והחינוכיים.

טלויזיה קהילתית תקציב: 130,000 ש"ח
פרויקט זה מציג לקהל בישובים ובארץ כולה את האזור הערבה התיכונה
והפעילויות בו, וגם את השותפות עם קהילת אוסטרליה. מטרת הפרויקט היא
לגרום להגברת המעורבות של תושבי הערבה התיכונה ויצירת קשרים עם קהילת
אוסטרליה.

מרכז תקשוב תקציב: 100,000 ש"ח
הפרויקט השנה יתרכז בתחום החינוכי: בניית אתר ביה"ס והדרכה למורים בשימוש
באינטרנט ככלי חינוכי והפעלת חדרי צ'ט חינוכיים. במסגרת אתר האינטרנט של
הערבה ותחזוקה שוטפת של כל ציוד המחשבים בביה"ס ובמועצה.

תכנון פרויקטים תיירותיים תקציב: 45,000 ש"ח
הכנת עבודות תכנון עבור נושאים תשתיתיים ואחרים הקשורים בפיתוח האזור.
הנושאים בטיפול כיום הם סקר התכנות להרחבת המנחת בעין יהב ופרוגרמת
צרכים מפורטת למעבר גבול בצופר.

עלון קהילתי אזורי תקציב: 33,000 ש"ח
כתיבה והפצה של עלון קהילתי, הבא לשמש ערוץ תקשורת בין תושבי הערבה לבין
עצמם ובינם לבין הגופים המרכזיים הפועלים באזור - המועצה האזורית
ומוסדותיה, הסוכנות היהודית, בתי הספר וכו'.

קבוצה למעורבות קהילתית תקציב: 20,000 ש"ח
מדובר קבוצת מתנדבים אשר מגבשת רעיונות ופרויקטים לקידום ולהגברת
המעורבות הקהילתית באזור, לחיזוק הקשרים עם הקהילה האוסטרלית.
מסרה: רינה פרץ-גל, מנהלת האזור ערבה תיכונה

מבזק תיירות

מהדורה נוספת, גם בשפות אנגלית,
גרמנית וצרפתית.

הקהל הישראלי והאירופי נוטה
להעדיף לאחרונה את "נופש
הקאנטרי"- לינה כפרית (פשוטה
ונוחה), למשל, מועדפת על פני בתי
מלון עם לובי ומעליות. התיירות
הכפרית נותנת איכות שמרכזי תיירות
לא יודעים לתת, והשירות הוא אישי
וברמה גבוהה. הערבה פונה לקהל זה
ומציעה תיירות מדברית: טיולי

ג'פים, סנפלינג, טרקינג,
גמלים וכו', ויש תחושה
שאנו הולכים ועולים
על המפה. כל מוקד
תיירותי חדש באזור
תורם לחיזוק השם
והמודעות, ומגדיל את
מעגל המבקרים
לטובת כולם.

ערכת מסלולי טיולים היוותה את
פרויקט הדגל של שנת 1999. הסוכנות
היהודית, דרך שותפות 2000 מימנה
את הכנתם, הפקתם והדפסתם של כ-
33,000 עותקים מהערכה, שחולקה
כמעט לכל בית בערבה. אלפי עותקים
פוזרו בנקודות מידע ותיירות שונים,
ואלפי עותקים נרכשו במחיר 10-15
ש"ח ע"י קהל פרטי הפונה למרכז
המידע בבקשה לחומר. יחד עם
הערכה נשלחו גם מפות

האזור ופירוט על
אפשרויות הלינה,
ההסעדה והבילוי
באזור. כל רוכש
ערכה כזה הוא
תייר פוטנציאלי
בערבה. התגובות
שהתקבלו היו
נלהבות, ויש כוונה
להמשיך ולהפיק

בועז עוז-רכז פרסום ושווק האזור

התחנה הפסיכולוגית

יחידה 88 אסתרק'ה פורת - מנהלת התחנה

לאחרונה הושלמה בניית התחנה הפסיכולוגית, הממוקמת במבנה החברה לפיתוח בספיר. לתחנה הוכנס ריהוט רענן ותמונות צבעוניות, והצוות תפס את מקומו בחדרים. לרגל חנוכת התחנה החדשה, ביקשנו לדעת מה, בעצם, קורה בפנים.

המשכן החדש תוכנן ונבנה לשיפור השירות. תוך התחשבות באילוצים שונים, הותאם המבנה למבנה תחנה פסיכולוגית, ומאפשר לתת שירות טוב יותר ללקוחות. הושם דגש על בידוד קולי ופרטיות, יש דלת נפרדת לכניסה וליציאה, כך שהנכנסים והיוצאים אינם נפגשים, דבר המבטיח פרטיות לחוששים מחשיפה. הוקם חדר ארכיון נעול, כמו כספת, בו נשמר כל החומר.

בתחנה פועלים שני צוותים:

צוות פסיכולוגי -

אסתר פורת (אסתרק'ה) מחצבה- מנהלת התחנה. אסתרק'ה היא פסיכולוגית חינוכית בכירה, מדריכה ופסיכולוגית קלינית מומחית, מטפלת משפחתית ועוד. אהוד גלבוני- פסיכולוג קליני בכיר, העובד גם כפסיכולוג ראשי במרפאה לבריאות הנפש, במרכז טיפולי לילדים ולנוער בנתניה. גילה ישראלי- פסיכולוגית קלינית מת"א, הנותנת שירותים בעיקר למתבגרים ולמבוגרים.

מרכז טיפולי-

המרכז עוסק בבעיות רגשיות והתפתחויות של ילדים, והוא בעל כניסה נפרדת מהתחנה הפסיכולוגית.

מנהלת המרכז: אסתרק'ה פורת.

במרכז הטיפול עובדות מרפאות בעיסוק, העוסקות בשיקום פונקציות גופניות המושפעות מליקויים עצביים ואיחור התפתחותי. הן מטפלות בבעיות כגון שווי משקל, בעיות תחושתיות, בעיות בהבחנה בין ימין לשמאל, קושי באחיזת עפרון, והתאמה עין-יד.

הצוות מונה 4 מרפאות בעיסוק: מרגלית פדה- מרפאה בעיסוק בכירה המתמחה בשיקום קוגניטיבי של לקויי למידה, ועובדת בעיקר בביה"ס התיכון ובחטיבת הביניים, יעל שמשי המגיעה מאילת, היתה בעבר מרפאה בעיסוק ראשית של משרד החינוך בגוש דן כמומחית לגיל הרך, וענבל אלוני (חצבה) ומעיין גולן (עין יהב), שתיהן בנות חוזרות, העובדות בביה"ס היסודי ובגנים.

קלינאית תקשורת, המתמקדת בשיקום ובטיפול קשיי התפתחות של שפה ותקשורת מילולית, בעיות היגוי, העשרת שפה ודרכי ביטוי. קלינאית התקשורת היא ורוניקה פיבוגיה (ספיר), העובדת גם במרכז הטיפולי בערבה הדרומית.

במסגרת הטיפולית אנו מאפשרים גם טיפול באומנות - המבוסס על ההנחה שילדים, וגם מבוגרים, עלולים להתקשות לבטא את עולמם במילים בלבד, וימצאו שקל יותר לעשות זאת באמצעות משחק או יצירה. הילד פועל בסביבה תומכת ואמפטיית, ולומד להתגבר על בעיות הסתגלות, פחדים וחרדות, ביישנות יתר, בעיות ביצירת קשר, דימוי עצמי ו/או גופני נמוך, בעיות התנהגות ועוד. יש שימוש באמצעים כגון ציור, כיור, ארגז חול, הצגות ועוד, והטיפול הנו חווייתי.

המטפלת באומנות - רבקה בג (עין יהב), עובדת בעיקר עם ילדי הגנים וביה"ס היסודי. לרשות רבקה עומד חדר במתנ"ס, כך שלילדים היוצאים משיעור ומגיעים אליה הטיפול נתפס יותר כחוג של הנאה, למרות שהם יודעים שמדובר בטיפול.

על מערך הלוגיסטיקה, התיאומים, גיבוש הצוות, השריית אגורה נינוחה וחמימה וקבלת המטופלים הצעירים בזרועות פתוחות, ממונה דינה שפר (חצבה), מזכירת התחנה האחראית על הנעשה בתחנה כולה ועובדת עם שני הצוותים.

המרכז נותן שירות למערכת החינוך. אסתרק'ה מבקרת אחת לחודש בגני כל הישובים, וועדות החינוך הישוביות פונות אליה במידה ויש צורך בעזרה. הורים שפונים מקבלים ייעוץ, וכמו כן נעשה אתור ואבחון לקראת עלייתם של ילדים עם צרכים מיוחדים לכתה א'.

כיום התחנה ערוכה ומוכנה לתת שירות ומענה לכל סוגי האוכלוסיה. אנו מציעים טיפול בבעיות נפשיות של המשפחה והפרט. עזרה וייעוץ בבעיות התפתחותיות-

מימין לשמאל:
(עומדות) דינה שפר,
אסתרק'ה פורת,
רבקה בג
(יושבות) ענבל אלוני,
מרגלית פדה, יעל
שמשי, מעיין גולן,
ורוניקה פיבוגיה

הספרייה של דליה דליה מעוז, ספרנית מושב חצבה

רציתי לשתף אתכם בחוויות מספרים שאינם שגרתיים ורבי מכר, שכולנו קוראים ואוהבים, אלא ספרים שלא תמיד ממליצים עליהם במדורי הספרות. אין זו ביקורת ספרותית אלא התרשמות אישית ורצון לשתף אחרים בחווית הקריאה בספרים אלה.

שיבת הבן – אווה טיקה, הוצאת כרמלי

המספרת היא אשה פינית, ובניגוד למשתמע משם הספר היא אינה מצפה כלל לשובו של בנה הביתה. בעודה מחכה לו בחדרה, היא פורשת את חייו של בנה לפני ולפני הקורא, ועורכת חשבון נפש נוקב עם עצמה על דרך חינוכו.

הפרופסור והמשוגע – סימון ויצ'סטר, הוצאת כנרת

הספר מתאר את תהליך כתיבת מילון אוקספורד, שנמשך עשרות שנים. דברים מובנים מאליהם, כמו כתיבת מילון, לא היו בנמצא אז. הספר רצוף עובדות היסטוריות קטעים מתוך המילון ומקורות המילים, אך כלל אינו "מדעי". בספר משתלב סיפור רצח ושגעון, והוא כתוב בצורה קולחת ומרתקת.

אבנים מן הנהר – אורסולה הגי, הוצאת מודן

מבט מגובה דשא על החיים בגרמניה בזמן מלחמת העולם השנייה. טרודי, המספרת, היא גמדה ומנקודת המבט שלה הדברים נראים אחרת. טרודי מודעת היטב לחריגותה, אך לא נכנעת לה ומתמודדת עם מצבה באומץ. היא אף מוצאת כוחות למחות, בדרכה המיוחדת, נגד המשטר הנאצי (שכידוע גם את הגמדים לא אהב...). סיפורה של טרודי מעורר הערצה, הזדהות וכבוד, לא רק בשל התנהגותה כלפי המשטר הנאצי, אלא בהתמודדותה עם החיים בכלל.

בחזרה אל קולד מאונטיין – צ'רלס פרייזר, הוצאת עם עובד

זהו ספר אנטי מלחמתי מובהק, והעלילה מתרחשת בזמן מלחמת האזרחים בארה"ב. הגיבור הפצוע עורק מהצבא ועושה דרכו אל ביתו שבקולד מאונטיין, המהווה חוץ מ"בית" גם אידאה של חיים. במהלך מסעו הרגלי, בהרים וביערות המספקים תאורי טבע מרתקים, הוא נזהר מלוכדי עריקים, ופוגש אנשים שונים ומעניינים. מהעבר השני נמצאת אשה צעירה, שהיה קשר קלוש ביניהם בעבר. צעירה זו מתמודדת עם משק ש"נפל" עליה אחרי מות אביה, כשאינו לה מושג איך לנהל את המשק, ועוד פחות איך לנהל את חייה.

המתבטאות בקושי להתאמת הקצב האישי למסגרת הממוצעת, לילדים מתקשים וגם לילדים מחוננים המקדימים את בני כתתם. אנו מטפלים בילדים עם צרכים מיוחדים, בבעיות של גיל ההתבגרות, קשיים במשפחה ובעיות פסיכולוגיות של מבוגרים.

הרמת הפרוייקט ובעיקר הרצתו, הכוללת תשלומים לשכר ולטיסות למטפלים הבאים מחוץ לאזור, ריהוט וציוד ועוד לא היתה מתאפשרת ללא העזרה הרבה שהתחנה מקבלת מהסוכנות היהודית, במסגרת שותפות 2000, ומהמועצה. שתוף פעולה ראוי לציון מתנהל גם עם מערכת החינוך, עם הצוותים הרפואיים בישובים ועם מנהלת מח' הרווחה, לורן. התחושה היא של אמון מלא, אופן קשבת וייעוץ בעניינים מערכתיים, כיווני התפתחות וצרכי הקהילה. בפירוש לא רק בעניינים תקציביים.

אזכור זה מתבטאת בעיקר בהישגים יוצאי דופן של המרכז. ללא הארגון המערכת, אנשים עם הפרעות שונות, כגון הפרעות אכילה, היו נאלצים להשלח לסורוקה ולהסתוו תחת הכותרת "הפרעות פסיכיאטריות". הצוות המקומי כאן, מכל המערכות, מאפשר מציאת פתרון מקצועי ומציע טיפול מקיף ורציני במגרש הביתי, בלי תוויות ו"הוצאה החוצה". יש ילדים הנמצאים בתחנה במספר טיפולים, ואנו דואגים שיהיה קשר בין המטפלים, ולפי בקשת ההורים מערבים גם את מע' החינוך. ילדים שבמקומות אחרים היו נפלטים ממערכת החינוך הרגילה, משתלבים כאן במערכת ומתפקדים היטב, וזאת בשל גמישות והערכות בביה"ס והטיפול בתחנה. זה הישג גדול לכולנו.

אנשים רבים נמנעים מלבוא, בשל חשש לחשיפה במערכת החינוך ובמקומות אחרים. יש לציין כי מערכת תקנות וחוקים מחייבים את התחנה ועובדיה למקסימום שמירת סודיות. שום מידע לא יועבר לשום גורם, כולל מע' החינוך, ללא אישור הלקוח. הסודיות היא מוחלטת. יש אפילו הקפדה

יתרה על הסודיות, משום שמדובר באזור קטן ורגישות גבוהה. אנשים ומשפחות שנעזרו בתחנה יעידו על כך, וכן מעיד מספר הפניות הגדל, ביניהן פניות חוזרות של אותה המשפחה, לטיפול בילד אחר או בבעיות אחרות. אנשים ששקלו טיפול במקומות אחרים נוכחו שכאן הטיפול הוא טוב דיו, וגם זמין ונות, ונשארו בטיפול בתחנה.

לסיכום, הצוות, בעזרת המערכות סביבו התומכות בו, נותן מענה טוב לכל הפניות, למבוגרים ולילדים. לא קורה שילד מאותר ולא מטופל, אלא אם כן הוריו אינם מעוניינים בטיפול.

(שאלה ורשמה: שרון רביץ)

תיק פלילי

8.5.2000 – שני טרקטורונים נגנבו מעין יהב.

7.5.2000 – בשעות הבוקר המוקדמות הוצת חדר החשמל של אורחן עין יהב בצמיג בווער, ושמשות האורחן נופצו. באותה שעה ניקבו אלמונים את צמיגי מכוניות מנהל האורחן בביתו בעין יהב.

6.5.2000 – אלמונים פרצו לחממת ביה"ס התיכון, וגרמו נזק וחבלה.

10.4.2000 – טוסטוס נגנב מעין יהב, בעת שבעליו ישב בבית חברים. בשעה 22:10 דווח למשטרת דימונה ע"י צ'רלי על הגניבה, והודעה נמסרה לניידות התנועה. עשר דקות אח"כ עצרה ניידת משטרה רכב מסחרי שעליו נמצא הטוסטוס המתאים לתיאור שמסר צ'רלי. הטוסטוס הוחזר לבעליו למחרת בבוקר.

3.4.2000 – התקבלה תלונה מחקלאי בחצבה על גניבת תוצרת וחבלה ברשתות ובציוד בשדות.

6.4.2000 – גריידר (מכונה לקרצוף כביש) שחנה ליד ביה"ס היסודי בספיר חובל ע"י אלמונים: האויר הוצא מגלגליו והשמשות נופצו.

18.3.2000 – פריצה לתחנת מו"פ חצבה. הוזעקו גששים, והממצאים העלו כי אלמוני חתך את הגדר הצפונית של תחנת יאיר, בעוד חברו משקיף מהגבעה לכיוון המשרדים. הגנבים נכנסו לתחנה, חתכו פתח בגדר המערבית, לידה החנו את רכבם, העמיסו 10 מחשבים, מכונת צילום וציוד נוסף, והסתלקו מהמקום.

פברואר 2000 – דווח מעין יהב על המצאות סמים בחדר מתנדבים. בבדיקה מצא צ'רלי גראס בחדרים, שלדברי המתנדבים נמכר להם בסביבות תחנת הדלק עין יהב, ע"י אדם זר. השניים נעצרו, שוחררו בערבות וגורשו מהארץ.

ינואר 2000 – עובדת תאילנדית מצופר הגישה תלונה על מעשה מגונה וניסיון לאונס נגד עובד תאילנדי. בחקירה של צ'רלי, בעזרתו של אייל סהר מעין יהב (הדובר תאילנדית ומסייע לצ'רלי בכל החקירות העוסקות בעובדים אלו, ובעזרתו נפתרו מקרים רבים) התברר כי היתה זו תלונת שוא, בשל חשש העובדת מבני משפחתה העובדים במקום. התלונה הוסרה.

ינואר 2000 – קנביס נמצא גדל בחממות בצופר וכן בבתי-גידול השייכים לתאילנדים בחצרות מספר בתים. הצמח נעקר וסולק.

מסר: צ'רלי ביטון,
מפקד נקודת משטרה ספיר

ילדי הגנים בספיר בתחפושות

כתה ג' במסיכות מעשה ידיהם, בהדרכת איריס סלון

פירוק

2002

